3268 | ALFA | EDEBİYAT | 261

Binbir Gece Masalları

Cilt 2

tamadres.com

Binbir Gece Masalları II
© 2014, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.'ne aittir.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında
hiçbir yöntemle çoğaltılamaz.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak
Genel Müdür Vedat Bayrak
Yayın Yönetmeni Mustafa Küpüşoğlu
Çevirenler Ekrem Demirli, Sümeyra Özkan, Yusuf İnanç,
Hacı Bayram Başer, Ali Aslan, Serap Kılıç, Kübra Şenel
Kapak Tasarımı Füsun Turcan Elmasoğlu
Sayfa Tasarımı Yavuz Karakaş

ISBN 978-605-171-597-1

1. Basım: Aralık 2017

tamadres.com

Baskı ve Cilt
Melisa Matbaacılık
Çiftehavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No: 8, Bayrampaşa-İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29
Sertifika no: 12088

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No: 15 34110 Cağaloğlu İstanbul
Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 00
www.alfakitap.com - info@alfakitap.com
Sertifika no: 10905

BİNBİR GECE MASALLARI

ORİJİNAL DİLİNDEN, TAM METİN VE RESİMLİ

2

Ekrem Demirli
başkanlığında Arapçadan çevrilmiştir

ALFA

tamadres.com

475. Gece

Şehrazat ertesi gece sözlerine şöyle devam etti:

Peygamber, Allah'ın bu kelamını duyunca şöyle demiş: "Allah'ım! Senden başka ilah yok. Sen her şeyi bilirsin."

Peygamber göz ile görüleni gördü yalnız
Kafası karıştı, aklı şaştı
Görünce gözleri aklının almadığı şeyleri
Ya Rabbi! Neler oluyor dedi
Öldürülen masumdu
Fakirlik kisvesine bürünen filanca
Zengin oldu hiç çalışıp yorulmadan
Ey beşeriyetin yaratıcısı!
Adam, öldürüldü işlemediği günahtan ötürü dedi
Paralar senin gördüğün adamın babasınındı
Yorulup çalışmadan zengin olmuştu
Oduncu da onun babasını öldürmüştü
Böylece oğlu onun cezasını vermiş oldu
Sen işine bak ey kulum!
Bizim yarattığımız her şeyde
Keskin gözlerin bile göremeyeceği gizli sırlar vardır
Hükümlerimize teslim ol ve boyun eğ!
Çünkü bizim hükmümüz faydayı da zararı da içerir

kemdres.com

İyi Yürekli Denizcinin Hikâyesi:

İyi yürekli bir adam şöyle anlatır: Mısır'ın Nil Nehrinde denizcilik yapardım. Doğusundan batısına geçiyordum. Günlerden bir gün teknede otururken nur yüzlü bir ihtiyar çıkageldi. Yanımda durup selam verdi. Selamına karşılık verdim. "Allah rızası için beni götürür müsün?" dedi. Ben de "Olur" dedim. Sonra "Allah için beni doyurur musun?" dedi. Ben

yine “Olur” dedim. Tekne yola koyuldu ve doğu kıyısına geçti. İhtiyarın üstünde eski püskü elbiseler, elindeyse küçük bir bakır cezve ile bir değnek vardı. Tekneden inerken “Sana bir emanet teslim etmek istiyorum” dedi. Ben “Neymiş o?” deyince “Yarın öğle vakti buraya geldiğinde beni şu ağacın altında ölmüş bir halde bulacaksın. O zaman beni yıka ve başımın altında bulacağın kefene sar. Namazdan sonra da şuradaki toprağa defnet. Şu eskimiş elbiseleri, bakır cezveyi ve değneği yanına alıkoy. Biri gelip istediğinde onları isteyene ver” dedi.

Adamın dediklerine çok şaşırmıştım. O geceyi öylece geçirdim. Sabah olduğunda adamın söylediği vakti beklemeye başladım. Öğle vakti geldiğinde adamın söylediğini unuttum. Ancak ikindiye doğru hatırladım. Koşarak adamın dediği yere gittim. Onu ağacın altında ölü olarak buldum. Başının altında misk kokan yepyeni bir kefen vardı. Adamı yıkayıp kefenledim ve namazını kıldıktan sonra bir kabir kazıp defnettim. Sonra Nil Nehrini geçip gece vakti batı kıyısına vardım. Eskimiş elbisesi, bakır cezvesi ve değneği yanımdaydı.

Sabah olup şehrin kapıları açıldığında tanıdık bir delikanlıya rastladım. Hilekâr biriydi. Üstünde ince elbiseler vardı. Elinde kına izleri vardı. Bana doğru yaklaştı ve “Sen filanca mısın?” diye sordu. Ben “Evet” deyince “Emaneti ver!” dedi. “Neymiş o?” diye sordum, “Eskimiş bir elbise, bakır cezve ve bir değnek” diye cevap verdi. “Sana onları kim söyledi?” diye sordum. Delikanlı “Bilmiyorum. Ancak dün gece filancanın düğünündeydim. Sabaha kadar uyku tutmadı. Biraz dinleneyim diye uyumaya çalıştım. Birden bir adam çıkıp yanıma yaklaştı ve “Allah filanca dostunun ruhunu aldı ve seni onun yerine geçirdi. Filancaya git ve ondan ihtiyarın eski elbisesini, bakır cezvesini ve değneğini al. O, eşyalarını, filancanın yanına senin için bıraktı” dedi.

Bunun üzerine ben hemen çıkarıp emaneti sahibine teslim ettim. O da elbiselerini çıkarıp ihtiyardan kalan eski elbiseyi giydi ve yürüyüp gözden kayboldu. Biraz üzüldüm ve ağladım. Gece olunca uykuya daldım.

Hak Teâlâ’yı rüyamda gördüm. Şöyle diyordu: “Ey kulum! Kullarımdan birine nimet vermem sana ağır mı geldi? Ben dilediğim kimseye lütfederim. Benim gücüm her şeye yeter!” Bunun üzerine ben de şunları söyledim:

Âşığın âşıktan meramı yoktur
Senin bütün tercihlerinin sorguya gelmediğini keşke bilseydim
O dilerse acıdığı için seni ona yaklaştırır
Dilerse ayrılıktan tat almasan da uzaklaştırır

tanedros.com

Kimse onu kınayamaz, ağır ol! Çünkü senin için makam içinde makam yoktur
Yoksa nefsinin arzusu önde, sen arkada yakını uzaktan ayırt edemezsin
Eğer senin mülkün benim son nefesim olacaksa senin için ölmek yeter bana
İster terk et ister uzaklaştır istersen yakın et! Hepsi birdir
Bunları istemek kınanacak bir şey değildir
Sana olan sevgimin tek gayesi senin rızandır
Senin uzaklığını görmem bile bana yeter

İsrailoğullarından İyi Yürekli Bir Adamın Hikâyesi

Hikâyeye göre İsrailoğulları arasında seçkin bir adam varmış. Malı mülkü oldukça çok olan adamın bir de aklı başında, olgun bir oğlu varmış. Adamın ölüm vakti gelip çatınca oğul, babasının başucuna oturmuş ve "Babacığım, bana nasihat et!" demiş. Babası "Evladım, asla yemin etme!" demiş ve bu kadarcık kelamdan sonra ölmüş. Oğlu öylece kalakalmış. İsrailoğullarının günahkârları, babasının ardından konuşmaya başlamışlar. Biri gelip "Benim babanda şu kadar alacağım vardı. Sen de biliyorsun. Babanın borcunu kalan malından ver. Aksini iddia ediyorsan yemin et!" demiş. Oğlu babasının vasiyetine sadık kalmak için istenilenlerin tamamını vermiş. Bütün malı tükenene kadar bu böyle devam etmiş. Oğul gittikçe dara düşmüş.

Oğlanın iyi yürekli, muhterem bir karısı ve ondan da iki küçük çocuğu varmış. Bir gün karısına "İnsanlar durmadan gelip istediler. Ben de verecek malım oldukça verdim. Ancak şimdi hiçbir şeyimiz kalmadı. Şimdi biri çıkıp gelecek olsa sen de ben de zora düşeriz. En iyisi kendimizi kurtaralım, kalkıp bizi kimselerin tanıyamayacağı bir yere gidelim ve orada tanımadığımız insanların arasında yaşayalım" demiş. Karısını ve çocuklarını alıp gemiye binmiş. Nereye gideceğini, ne yapacağını düşünmüyormuş. Biliyormuş ki hüküm ancak Allah'ındır ve O'nun hükmünü sorgulayacak kimse yoktur.

Yolculuk esnasında fırtına çıkmış, gemiyi paramparça etmiş. Adam bir tahta parçasına tutunmuş, karısı bir tahta parçasına, çocuklar da ayrı ayrı tahta parçalarına. Hal böyle olunca dalgalar onları ayırmış. Kadın bir ülkeye, çocuklardan biri başka bir ülkeye ulaşmış. Diğer çocuğu denizciler bulmuş. Adama gelince, dalgalar adamı ıssız bir adaya atmış. Adam adaya varınca deniz suyuyla abdest almış ve ezan okuyup namaza durmuş.

Sabah olunca Şehrazat izin verilmiş konuşmasına ara verdi.

lemedres.com

476. Gece

Şehrazat ertesi gece sözlerine şöyle devam etti:

Adam namaza durunca denizden farklı renkte adamlar çıkmış ve onunla beraber namaz kılmışlar. Namazını bitirince adadaki ağaçlardan birine çıkıp meyvesinden yiyerek açlığını yatıştırmış. Sonra bir göze bulup suyundan kana kana içmiş ve Allah'a şükretmiş. Üç gün boyunca namaz kılmış. O insanlar da gelip onun gibi namaz kılmışlar.

Üçüncü günün sonunda birinin şöyle dediğini duymuş: "Ey babasına itaatkâr olan ve Rabbinin kaderine boyun eğen iyi yürekli adam! Üzülme! Allah sana kaybettiklerini geri verecek. Zira bu ada hazine ve mallarla dolu. Allah onlara bir mirasçı bırakmak istiyor. Onlar adanın filanca yerindedir. Onları çıkar. Biz sana gemiler göndeririz. İnsanlara iyi davran ve onları kendine çağır. Allah onların kalplerini sana çevirecektir."

Adam adanın tarif edilen yerine gitmiş. Allah, hazineleri adamın ayaklarına sermiş. Sonra adadan denizciler gelip geçmeye başlamış. Adam onlara güzellikle muamele edip "İnsanlara söyleyin, onlara şunları şunları vereceğim ve onlar için şunları şunları yapacağım" diyerek insanları davet etmiş. Böylece insanlar uzak yakın demeden diyarlar aşarak adamın yanına gelmeye başlamışlar. Ada on sene geçmeden insanlarla dolu cıvıl cıvıl bir yer olmuş. Adam da oranın hükümdarı olmuş; adaya sığınan herkese çok iyi davranmış. Şöhreti dünyaya yayılmış.

Büyük çocuk kendisine ilim ve edep öğreten bir bilginin yanına düşmüş; küçük çocuk kendisini yetiştiren, güzelce terbiye eden ve ticaretin yolunu yordamını öğreten bir tüccarın yanına düşmüş. Kadın ise tüccarlardan birinin yanına sığınmış. Tüccar, kadına malı konusunda güvenmiş, ona zarar vermeyeceğine ve Allah'a itaat ederken yardım edeceğine dair söz vermiş. Gemiyle ülkeler dolaşırken kadını da beraberinde götürüyormuş.

Nihayet büyük çocuk adadaki hükümdarın şanını duymuş ve kim olduğunu bilmeden ona doğru yola çıkmış. Adaya vardığında babası hemen onu yanına alıp sır kâtibi yapmış. Diğer çocuk da bu iyi yürekli hükümdarın şanını duymuş ve kim olduğunu bilmeden yola koyulmuş. Adaya vardığında babası onu da işlerine vekil tayin etmiş. Uzunca bir süre hükümdarın hizmetinde kalmışlar. Hiçbiri diğerinin kim olduğunu bilmiyormuş.

Kadının yanında kaldığı tüccar da bu hükümdarın şanını, iyiliğini ve cömertliğini duymuş. Yanına güzel ve pahalı elbiselerden, o ülke-

nin en çok değer verdiği hediyelerden almış ve kadınla birlikte gemiye binip adaya doğru yola çıkmışlar. Sonunda adaya varmış, hükümdarın huzuruna çıkıp hediyeleri takdim etmiş. Hükümdar hediyelerden çok memnun olmuş ve adama en değerli hediyelerden verilmesini emretmiş. Adamın getirdiği hediyeler arasında türlü türlü ilaçlar da varmış. Hükümdar, tüccardan o ilaçların isimlerini ve faydalarını söylemesini isteyip geceyi yanında geçirmesini teklif etmiş.

Sabah olunca Şehrazat izin verilmiş konuşmasına ara verdi.

477. Gece

Şehrazat ertesi gece sözlerine şöyle devam etti:

Hükümdar, tüccara "Bu gece bizimle kal!" deyince tüccar "Gemide bir emanetim var. Ona kendisini benden başkasına bırakmayacağıma dair söz verdim. İyi yürekli bir kadındır kendisi. Onu da çağırmak isterim. Onun görüşlerinde benim için hep hayır vardır" demiş. Hükümdar "Güvenilir adamlarımı gönderirim. Geceyi ona yakın bir yerde geçirir, ellerinden geldiği kadar onu korurlar" deyince tüccar bunu kabul etmiş ve hükümdarın yanında kalmış. Hükümdar, kadının yanına sır kâtibini ve vekilini göndermiş. Onlara "Gidin ve bu adamın gemisini Allah'ın izniyle iyi koruyun" demiş.

Onlar da kalkıp gemiye çıkmışlar. Biri geminin önüne diğeri arkasına oturmuş. Her ikisi de bir süre Allah'ı zikretmiş. Sonra biri diğerine "Hükümdar bize bu gemiyi korumamızı emretti. İkimiz de uyumaktan korkuyoruz. Gel ondan bundan, görüp geçirdiklerimizden, başımıza gelenlerden bahsedelim, konuşalım" demiş.

Bunun üzerine öteki "Benim başıma gelen en büyük imtihan babamdan, anamdan ve kardeşimden ayrı düşmemdir. Kardeşimin adı tıpkı senin adın gibiydi. Birbirimizden ayrı düşmemize babamızın filanca ülkeden çıkıp gemiye binmesi sebep oldu. Deniz yolculuğu esnasında fırtına iyice şiddetlendi ve gemiyi kırdı geçirdi. Allah bizi darmadağın etti" diye anlatmış hikâyesini.

İlki bunları duyunca hemen "Annenin adın neydi?" diye sormuş. Öteki "Filanca" diye cevap vermiş. "Babanın adın neydi?" diye sormuş, "Filanca" diye cevap vermiş. Bunu duyan ilki hemen kalkıp kardeşine sarılmış ve "Vallahi sensin, sen benim kardeşimsin!" demiş.

Sonra her ikisi de çocukluklarında yaşadıklarından bahsetmeye başlamış. Anne konuşulanları duyuyormuş. Ancak kendini tutup bir şey belli

kanadres.com

etmemiş. Sabah olunca biri diğerine "Gel kardeşim, benim evime gidelim, orada konuşalım" demiş. Diğeri "Tamam" diye karşılık vermiş ve beraberce yürüyüp gitmişler. Tüccar, kadının yanına gelince kadını derin bir üzüntü içinde bulmuş. Hemen "Ne oldu, başına kötü bir şey mi geldi?" diye sormuş. Kadın "Gece bana kötü niyetli kimseleri mi gönderdin? Onlarla çetin bir gece geçirdim" demiş. Tüccar sinirden küplere binmiş ve hemen hükümdara varıp güvendiği iki adamının neler yaptığını haber vermiş.

Hükümdar derhal o iki adamını huzuruna getirtmiş. Oysa hükümdar güvenilirliklerinden ve dindarlıklarından şüphe duymadığı için onları çok seviyormuş. Sonra iki adamının neler yaptığını kadının ağzından duymak için kadını da getirtmiş. Kadın huzuruna getirilince "Ey kadın! Şu iki güvenilir adamdan neler gördün?" diye sormuş. Kadın "Ey hükümdar! Senden arşın Rabbi olan yüce Allah için istiyorum! Şu ikisine dün gece konuştuklarını tekrar etmelerini emreder misin?" demiş. Hükümdar "Dün gece ne konuştuysanız söyleyin. Hiçbir şeyi gizlemeyin!" deyince delikanlılar konuştuklarını bir bir tekrar etmişler. Anlattıklarını duyan hükümdar hemen bir çığlık atıp tahtından fırlamış ve delikanlıları bağrına basıp "Vallahi siz benim çocuklarımsınız!" demiş. O esnada kadın hemen yüzünü açmış ve "Vallahi ben de onların annesiyim!" demiş. Böylece tekrardan bir araya gelmişler.

Ölüm gelip çatana kadar beraberce mutlu ve huzurlu bir yaşam sürmüşler.

Kendisine yönelen kulunu kurtaran, kulunun umut ve ümitlerini boşa çıkarmayan Allah yüceler yücesidir!

Ebû'l-Hasan Derrâc İle Ebû Cafer Meczûm'un Hikâyesi:

Ebû'l-Hasan Derrâc şöyle anlatır: Allah şerefine şeref katsın, Mekke'ye çokça gider gelirdim. İnsanlar da yolu iyi bildiğim, su pınarlarının yerini hiç unutmadığım için benim peşimden gelirlerdi. Senenin birinde yine Kâbe'ye gitmek ve sonra da Peygamber'imizin kabrini ziyaret etmek istedim. Kendi kendime "Yolu biliyorum. Tek başıma çıkıp gideyim" deyip yola çıktım. Kâdisiye'ye kadar yürüdüm. Varıp mescide girdim. Mihrapta oturan cüzzamlı bir adam gördüm. Beni görünce "Ebû'l-Hasan! Mekke'ye kadar seninle gitmek istiyorum" dedi. Kendi kendime "Ben eşten dosttan kaçarken nasıl olur da şu cüzzamlıyla yolculuk yaparım" diye düşündüm ve "Ben yalnız gideceğim" dedim. Bunun üzerine adam bir şey demeyip peşimi bıraktı.

Sabah olunca tek başıma yola çıkıp yürümeye başladım. Akabe'ye kadar tek başıma gittim. Oraya varınca mescide girdim. Mescide gi-